

Skatteministeriet

26. april 2019
J.nr. 2019 - 4371

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 407 af 12. april 2019 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Spørgsmål

Ministeren bedes i forlængelse af svar på SAU alm. del – spørgsmål 341 oplyse, om det vil være forudsigeligt relevant for de danske skattemyndigheder at få udleveret oplysninger om enten alle danske udlejere eller alle danske udlejere, der har en indtægt fra udlejning over fradragsgrænsen, hvis de danske skattemyndigheder f.eks. i forbindelse med et kontrolprojekt om deleøkonomi har en mistanke om, at mange af de personer, der udlejer deres bolig via platformsselskaber, ikke betaler den korrekte skat. Endvidere bedes ministeren oplyse, om det medlemsland, der anmodes om udlevering af oplysninger, skal være i besiddelse af oplysningerne på tidspunktet for forespørgslen, eller om det er tilstrækkeligt, at medlemslandet kan tilvejebringe oplysningerne på baggrund af forespørgslen.

Svar

Jeg kan bekræfte, at der – under forudsætning af, at Skatteforvaltningen har en tilstrækkelig begrundet formodning for, at danske udlejere, der har en indtægt fra udlejning over fradragsgrænsen, ikke oplyser Skatteforvaltningen herom – vil være tale forudsigeligt relevante oplysninger for Skatteforvaltningen. Det skal dog bemærkes, at enkeltstående tilfælde – f.eks. at der er en formodning for, at enkelte udlejere ikke har oplyst om deres indtægt – ikke vil være tilstrækkeligt til at begrunde en forespørgsel på samtlige udlejere.

I forbindelse med en anmodning om oplysninger i et andet medlemsland, er det ikke et krav, at det pågældende medlemsland skal være i besiddelse af oplysningerne på det tidspunkt, hvor der anmodes om oplysningerne.

En anmodning om oplysninger i et andet medlemsland vil således kunne betyde, at det medlemsland, der anmodes om oplysninger må indhente de oplysninger, der anmodes om. En forudsætning herfor er dog, at det medlemsland, der anmodes om oplysninger, har den fornødne hjemmel til at indhente de oplysninger, der anmodes om. Derudover er det en forudsætning, at det medlemsland, der anmoder et andet medlemsland om oplysninger, selv vil kunne indhente tilsvarende oplysninger, hvis medlemslandet blev anmodet herom – dvs. at et medlemsland ikke vil kunne anmode om oplysninger, medlemslandet ikke selv har hjemmel til at indhente.